

Fotorunde. Copenhagen Photo Festival slutter på søndag men mange af de gode udstillinger fortsætter.

Hønehoveder og andre klip

Af METTE SANDBYE

Copenhagen Photo Festival finder sted netop nu, for niende år i træk. Det er en festival, der er lagt an på at introducere fotografiet i al dets bredde. Gennem årene har den haft en lovligt inkluderende profil med al slags fotografi fra mode over pressefoto til konceptkunst, studerende, amatører og professionelle mellem hinanden, men arrangørerne har strammet meget op de seneste år.

I år er festivalens centrum, ligesom sidste år, en stor, nedlagt transformerstation i Nyborggade ved siden af Østre Gasværk Teater på Østerbro og området omkring Gasværksgrunden bagved. Festivalen varer officielt kun ti dage og slutter derfor på søndag. Men en masse af byens andre udstillingssteder deltager med udstillinger, der heldigvis varer langt ud over festivalperioden.

FESTIVALEN har tre overordnede temaer: 'Framing society' med dokumentariske, samfundsorienterede projekter, 'Framing vision' med udstillinger, der har en udforskende tilgang til selve mediet som teknik og æstetik, og 'Framing identity', hvor det enkelte menneske og dets eksistentielle udfordringer er i centrum.

Galleri Banja Rathnov har gennem en årrække meget glædeligt kastet lys på den ældre danske, og i dag lidt glemte, fotografihistorie. Hun slog sig for noget tid siden sammen med Clausens Kunsthandel, som især har en grafikprofil, og siden årsskiftet har de sammen huseret i et nyt udstillingssted på en førstesal i Studiestræde i Københavns Latinerkvarter.

Her møder vi to af dansk fotografis vigtige nestorer, begge over 80 år. Tage Poulsen (f. 1935) var op gennem 1970'erne og 80'erne en af de få herhjemme, der skrev om fotografi, især ved det daværende blad Foto og smalfilm og siden ved tidsskriftet Katalog. Men han er selv udøvende fotograf, og galleriet viser et lille udvalg af hans sort-hvide produktion fra 1970'erne til 90'erne, der som en anden maggiterning med stor kraft kondenserer en lang karrieres eksperimenter med, hvad fotografiet kan som kunstnerisk, grafisk udtryk. Et træ kopieret i negativ lyser som et knudret fossil fra det ydre rum, eller som var det lavet af flydende lava; brugt plast fra en pilleæske fremstår grafisk stramt som en Bauhauskomposition, organiske vækster pulserer med en sær surreel skønhed, storbyen set som i en film noir.

Den surreelle mystik går igen hos den næsten jævnaldrende, men stadig aktivt producerende Nanna Bisp Büchert (f. 1937), som viser nyere værker i farver. Nærmest erotiske, sart-smukke nærbilleder af blomster og en serie, hvor hun har lagt afhuggede hoveder af høns sammen i groteske kompositioner.

I dag, hvor fotografiet for alvor har gjort sit indtog på museer og i de dyre gallerier for samtidskunst, er det vigtigt, at der er gallerier som Banja Rathnovs, der viser de ældre generationer. Da Poulsen og Büchert kom frem, var der ganske få institutioner til at bakke op om fotografiet herhjemme, men med deres mangeårige konsekvente udforskning af mediet har de banet vejen for de yngre generationer, vi ser i dag, og som har helt andre eksponeringsmuligheder.

Værkerne *Insiders* og *Dance Macabre* af den finske fotograf Ulla Jokisalo (f. 1955).

I Fotografisk Center i Kødbyen er køn og identitet også i fokus som hos Rosing. Fra slutningen af 1980'erne fik man internationalt øje på en meget markant generation af kvindelige finske fotografer, der arbejdede med groteske og iscenesatte virkemidler, ofte med kvindekønnet i fokus.

En af disse pionerer var Ulla Jokisalo (f. 1955), som Fotografisk Center har valgt at sætte sammen med den 30 år yngre Hilla Kurki (f. 1985) i en udstilling, der med titlen *The Log Lady* trækker os ind i et David Lynchsk univers. Med en blanding af (brutal) humor og grotesk-voldelig uhygge à la både Lynch og de historiske surrealistiske inviterer de to fotografer os ind i et univers, hvor sakse har klippet fotos af blottede bryster perforeret af nåle, eller en saks gemmes på ryggen af en rødhåret kvinde eller agerer substitut for kvindekroppen, og hvor skovbunden gemmer på væsener og kødbløde, røde kropsdele à la Triers film *Antichrist*, og hvor pelsklædte elegante kvinder fra et gammelt modefotografi udstyres med uglehoveder.

Kurki laver performanceagtige serier, hvor hun klipper sin egen sorte kjole i strimler, mens hun har den på, så hun til sidst står nøgen. Jokisalo laver eventyrlige freudianske foldebøger med collager, som minder om påklædningsdukker sammensat af dyrebilleder og mennesketegninger fra 1800-tallet. De trækker på minder fra barndommen (Jokisalo) og om den døde søster (Kurki), så man fornemmer på én gang en masse personlig smerte og en kønspolitisk vrede i deres egensindigt iscenesatte universer, der smukt væves sammen på denne også meget seværdige udstilling.

Fra serien *Hønebilder* (2011) og et nyt blomsterværk af Nanna Bisp Büchert (f. 1937).

ET område, jeg også godt gad se mere eksponeret i en dansk kunstsammenhæng, er samtidskunst fra Grønland. Det Grønlandske Hus, som ligger i Løvstræde ikke så langt fra Banja Rathnovs galleri, deltager for femte år i træk i fotofestivalen, i år med Jukke Rosing (f. 1984), som er født i Nuuk, men nu bor i København. Gennem en række pågående, men samtidig åbent spørgende store selvportrætter og landskaber

udforsker hun sin egen identitet, sit nationale tilhørsforhold og savnet af Grønland. En dansk eng skildres, som var det Grønland, blåt pulver i et badekar ligner et snelandskab med kælvende isbjerge, en lysende elpære i munden fremstår som en blanding af nordlys og vrængende uhygge.

En surrealistisk stemning, hvor skønhed og afsky eller grimhed blandes, kendetegner i det hele taget fotorundens udstillinger.

Tage Poulsen: Metamorfoser, Nanna Bisp Büchert: Dagen i dag, Banja Rathnov Galleri og Kunsthandel, Studiestræde 14, 1. sal, begge til 7. juli.

Jukke Rosing: Inside-out, Det Grønlandske Hus, Løvstræde 6, til 3. august.

Ulla Jokisalo & Hilla Kurki: The Log Lady, Fotografisk Center, Staldgade 16/Kødbyen, til 12. august.

Læs mere på copenhagenphotofestival.com